

Erikoismuseot ja tallennustyönjako: kipukohdat ja onnistumiset

TAKO-KEVÄTSEMINAARI 11.2.2020

KOKOELMAPÄÄLLIKKÖ KIRSI OJALA, TEKNIIKAN MUSEO &

INTENDENTTI ANNI WALLENIOUS, SUOMEN VALOKUVATAITEEN MUSEO

Kyselystä

Lähetettiin valtakunnallisten vastuumuseoiden
kokoelmavastaajille tammikuussa 2020

Vastaajia 11 / valtakunnallisia vastuumuseoita
yhteensä 17

Kysymykset

Miten museossanne määritellään valtakunnallinen tallennusvastuunjako? Miten hahmotatte vastuunjaon sisällön ja tavoitteet?

Onko valtakunnallinen tallennusvastuunjako mielestänne toimiva? Mitä hyvää siinä on?

Millaisia haasteita tai ratkaisemattomia kysymyksiä vastuunjakoon mielestänne liittyy? Miten vastuunjakoa voisi kehittää?

Miten valtakunnallinen tallennusvastuunjako on muuttanut kokoelmatyötänne?

Onko valtakunnallinen tallennusvastuunjako muuttanut suhdettanne muihin erikoisalanne museoihin tai muihin kokoelmahaltijoihin?

Miten museossanne määritellään valtakunnallinen tallennusvastuunjako? Miten hahmotatte vastuunjaon sisällön ja tavoitteet?

”Rooli on ohjaava ja tiedottava, ei rajoittava ja poissulkeva”

Hajontaa: tulisiko kaiken vuotuisen tallennuksen liittyä valtakunnallisiin vastuisiin?

Onko valtakunnallinen tallennusvastuunjako mielestänne toimiva? Mitä hyvää siinä on?

Kaikki vastaajat kokevat, että tallennustyönjako on selkeyttänyt omaa työtä

Suurin osa pitää tallennustyönjakoa museon tallennustoiminnan lähtökohtana; siitä on tullut kiinteä osa museon kokoelmatyötä

Yhteistyö museoiden välillä on tiivistynyt, lisääntynyt ja syventynyt

→ hankkeet ja kokoelmasiirrot, lahjoitusten ohjaaminen oikeaan osoitteeseen

Poistoja uskalletaan tehdä, kun kokoelmia tunnetaan paremmin

Omasta tallennustyöstä on helpompi viestiä ulospäin

”On hienoa, että museot eivät ole toistensa kilpailijoita vaan toimivat yhdessä”

Millaisia haasteita tai ratkaisemattomia kysymyksiä vastuunjakoon mielestänne liittyy? Miten vastuunjakoa voisi kehittää? 1/2

Oman tehtävän suhde muihin – tarvitaan lisää keskustelua ja työnjakoa muiden museoiden (alueelliset vastuumuseot ja oman alan muut museot) välillä

Suhde muuhun KAM-sektoriin – relevantit kumppanit tai potentiaaliset päällekkäiset tallentajat voivat olla myös arkistoja tai kirjastoja

Mustat aukot – valtakunnallisen tallennuksen tasapainoisuuden kokonaistarkastelu puuttuu

Poolitoiminnan ja tallennustyönjaon suhde

Haasteita... 2/2

Määritelmien yhteismitattomuus - akuutti tarve yhteiselle määrittelytyölle:

- Millä tasolla ja tarkkuudella vastuut tulisi ilmoittaa? Pyritäänkö tarkkuuteen ja yksityiskohtaisuuteen vai yleisempiin kattoteemoihin, vai molempiin?
- Ilmoitetaanko kaikki vai vain aktiivisesti kartutettavat aiheet?
- Vastuita päivitettäessä olisi syytä neuvotella lähinaapurien kanssa
- Mikä on päällekkäistä tallennusta? Kontekstit ovat aina uniikkeja.
- Näkökulmaerot ja niiden välittyminen tallennustyönjaosta

Tarvetta keskustelulle:

Mikä on tallennustyönjaon tavoite? TAKO:n alkuaikoina keskeistä oli esinebulimiasta paraneminen ja päällekkäisen tallennuksen vähentäminen. Onko kokoelmapoliittinen ajattelu sittenkin paras lääke?

Kokoelmien liikkuvuus ei ole juurikaan helpottunut – onko se edes aina kestävämpää kuin ”päällekkäinen” tallennus?

Onko kartunta riittävän kattavaa, moniäänistä, tasa-arvoista? Kenen näkökulmat tallentuvat, ketkä hukkuvat mustiin aukkoihin?

Tallennustyön pitkäjänteisyys vs. muuttuvaan maailmaan reagoiminen

Kehittämistarpeita: Tarvetta täsmennyksille, määritelmille, jotta päästään yhteismitallisuuteen

Kiitos vastaajille

Keskustelu jatkuu
tänään työpajoissa!

kirsi.ojala@tekniikanmuseo.fi & anni.wallenius@fmp.fi

